

**LÄNGTAN BORTOM
OSYNLIGA VÄGAR**

Conny Knutsson

Strandsatt

Jag tog upp den heta sanden
kramade den med näven
sanden silades
såsom tiden i livet

Den finkorniga sanden
de gyllene ögonblicken
sakta silades den undan

Havets vågor rullade in
bröts mot den fina sanden
skummade i små gropar
såsom livets erotiska stunder

Ingen våg nådde mig
kittlade mina nakna fötter
kunde bara se
men inte vidröra

Solen hettade min bara hud
som glöden ur osläckt kärlek
luften rörde sig lekfullt
svalkade med några stänk

Var det stänk av kyssar
från svunna tider
kärlekens gudinnor
Afredite öppna dig
låt stänk av vågor
nå min längtan

Sanden hade runnit ur
min hårt knutna hand
tindrade vackert landade
solen sänkte sig mot havet
vattnet färgades
likt lavans glöd

Vände mig om
gick vägen mot
skymningsland
Det fanns en hand kvar
som aldrig tog upp sanden
den var knuten hårt
men ingenting
kunde rinna ur den

Öppnade den försiktigt
den blänkte vackert
nyckeln jag fann
där nere vid stranden

Lyfte nyckeln mot himlen
siktade mot en strimma av ljus
en stråle visade vägen
mot krönet av en kulle
långt där borta
någon stod där
i påträngande skymning

Hennes hår svepte
med vinden
likt havets vågor
en aura av ljus
viskade om glöd
längtan kärlek passion

Jag började hasta ner
från sandkullen
ner i svackan
vidare mot krönet
av nästa kulle

Nu borde jag se dig igen
jag kunde bara hoppas...

Drömmar

Vaknar ur drömmar
påträngande verklighet
drömska minnen blott...

Morgonljus

Tidigt morgonljus
väckte min inre längtan
bortom mörkrets värld